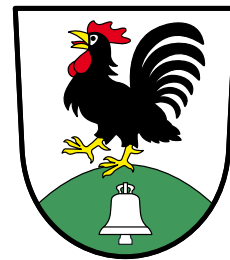

KIKIRIKÝ

Kurz první pomoci
Informace, které mohou
zachránit život

str. 4

Keramika
Cesta k hrnku
Martiny Panchártkové

str. 10

Cyklokozinec
5. ročník
dětského sportování

str. 14–15

Čtvrtstoletí naší hospody

Ke konci září letošního roku 2025 jsme se zabývali současným provozováním vyšehněvické hospody.

Ve volné chvíli jsem si v hlavě promítala, kolik nájemců a kolik smluv o uzavření nájmu hospody, výpovědí a dohod o ukončení nájmu mi prošlo rukama v mé funkci místostarostky a starostky obce za uplynulé čtvrtstoletí. Všechny nájemce si dodnes pamatuji přesně, jak šli za sebou. Na to se nedá zapomenout, ať v dobrém nebo špatném...

Většinou to bylo špatné provozování hospody s neznalostí, nezkušeností a mnohdy i leností pana hostinského. Bylo tu pár světlých výjimek. A tak pro vás pro osvěžení paměti přinášíme zajímavý přehled nájemců naší hospody, hostinských.

1. 2000 – pan J. S. z Volče
2. 2002 – A. Flégl z Bohdanče
S ním se obec zdárně soudila a vysoudila dlužné nájemné, úroky. On hradil náklady na exekuci a svého právníka.
3. 2003 – A. M. Libišany
4. 1. 5. 2004–20. 6. 2011 – J. Š. z Vyšehněvic
5. 7. 7. 2011–29. 9. 2016 – V. K. z Bukovky
6. 1. 10. 2016–10. 10. 2017 – občan P. P. z Vyšehněvic
7. 1. 11. 2017–30. 9. 2020 – L. P. z Vyšehněvic
8. 30. 9. 2020–1. 12. 2022 – pan S. z Libišan a J. Š. z Hradce Králové
9. 22. 12. 2022–31. 12. 2025 – dosavadní pan J.Š. z HK.

Po poradě v zastupitelstvu obce, kterým předcházela dřívější jednání zastupitelů o současném provozování hostince, se starostka, místostarosta a dva zastupitelé v neděli 28. září 2025 dohodli s nynějším panem hostinským na ukončení provozu hostince. Byla podepsána Dohoda o ukončení nájmu vlastního hostince a samostatná navazující Dohoda o ukončení nájmu nebytových prostor, které byly

zrekonstruovány v roce 2022 k pohodlnému bydlení hostinského, jako benefit k provozování hospody. Co to znamená? Ke dni 31. 12. 2025 musí dosavadní nájemce obou prostor vyklidit hospodu a byt. Bohužel, zlaté období, kdy provozoval hospodu Luboš Petržilka, skončilo a nikomu se před ním ani po něm nepodařilo dostat hospodu na tak vysokou úroveň. Jezdili k nám na pivo i chlapi z okolí, z Volče, Habřiny, Žáravic a Sopřeče. I za fungování jeho předchůdce pana

V. K. z Bukovky se vedlo hospodě dobře. Konala se tu svatba, byl zájem o konání oslav svátků, narozenin v našem sále nebo přísálí. To se v posledních letech pokazilo. Obecní úřad začal evidovat stížnosti štamgastů a zákazníků na celkový provoz hospody. Provozní doba se zkrátila na čtvrtek až neděli, a to vedlo k tomu, že kvalita piva se zhoršila a pivo přestalo hostům chutnat. Ti zase proto přestali do hospody chodit. Slýcháme od mnohých, že by si rádi zašli na pivo a popovídali si se známými v hospodě, ale je tu mnoho nedostatků, a to jim bere chuť chodit do hospody. Naše hospoda přestala mít dobrý

zvuk a postupně jsme přišli o konání plesů z okolních obcí v našich prostorách. Obec ze zákona během měsíce října projednala, schválila a zveřejnila Záměr na nový pronájem hospody od 1. 1. 2026. Pokud se po něm nikdo nepřihlásí k provozování, začne svůj provoz R. M. spolu s M. M., ovšem jen na pár měsíců. Již nyní si připravují program akcí, které tu v poslední době chyběly, neboť vědí, že nestačí jen čepovat pivo. Postrádáme doprovodné akce

a letní nabídku třeba grilovaného masa, ryb k posezení u vína a piva. Vždyť by stačilo podat hostům třeba jen topinku potřenou česnekem. Naše obec má tu výhodu, že k nájmu hospody může přilákat i pronájem bytu. Uvědomujeme si však, že tak jako do sudu nevidíš, většinou nelze předem poznat kvalitu hostinského. A na uklidnění, po letošní veleúspěšné retro taneční zábavě „Devadesátky“ se bude zkraje nového roku 2026 pokračovat v té naší hospodě v další retro taneční zábavě „Osmdesátky“, ale již s novým nájemcem.

– je ■

POZVÁNKY NA AKCE – 2026 –

LEDEN

16. 1. ■ Retropárty – 80. léta

31. 1. ■ Masopust

ÚNOR

21. 2. ■ Hasičský ples

28. 2. ■ Dětský maskarní karneval

BŘEZEN

během měsíce
■ Kurz autoškoly (nová vyhláška)

7. 3. ■ MDŽ

28. 3. ■ Morana

DUBEN

30. 4. ■ Čarodějnice

ČERVEN

začátek měsíce ■
Memoriál Petra Kolmana

20. 6. ■ Sousedské posezení

27. 6. ■ Divadlo

SRPEN/ZÁŘÍ

■ Cyklokozinec

12. 9. ■ Nohejbal

druhá polovina měsíce
■ Vinobraní

ŘÍJEN

24. 10. ■ Dýňování

LISTOPAD

7. 11. ■ Setkání se seniory

21. 11. a 25. 11. ■
1. a 2. etapa přípravy adventu

28. 11. ■ Advent

PROSINEC

5. 12. ■ návštěva Mikuláše v obci

12. 12. ■ Mikulášské divadlo

Sloupek starostky

Vysokorychlostní trať pro nás nemá smysl

Reakce na dopis pardubického občana

Po mém návratu z týdenní dovolené jsme starostové obcí obdrželi rozsáhlý dopis od pardubického občana s argumentací, jak je důležitá výstavba VRT – „slepé střevo“ s odbočkou na Pardubice. (VRT = vysokorychlostní trať). Ačkoli před a po dovolené má každý člověk nejvíce práce a honí to nejdůležitější, nedalo mi mávnout nad tímto dopisem rukou a s vysvětlením, že jde jen o bleskovou reakci, jsem odpověděla. I když se názor pisatele absolutně lišil od názoru starostů dotčených VRT, přesto jsem mu poděkovala za slušnou korespondenci. Slušnost, jak všichni víme, vytrácí se z našeho života...

„Vážený pane X, Myslím, že s mým vyjádřením budou moji kolegové starostové obcí dotčených stavbou VRT souhlasit. Možná, že dokonce moje vyjádření dle některých z nich bude až příliš měkké a odevzdané. Váš pohled na VRT a její přínos je pohled občana města Pardubic, jehož životní prostředí nebude negativně změněno. Naopak, při vhodném projektování a realizaci může dojít k dalším pozitivním efektům jako je rozšíření dopravní infrastruktury, parkovišť atd. Chápu Vás. Váš pohled na věc je však z titulu přínosů na národní a pardubické úrovni. Pardubických obyvatel se jednou pro vždy výstavba a provoz VRT negativně nedotkne. Nás bohužel ano. Zásadně nám změní naši krajinu, kterou rozparceluje. Nebudu se rozepisovat o vlivech na zemědělskou činnost, plánované možnosti rozvoje obcí, pokles cen nemovitostí, hlučnost atd. Jednoduše: Vysokorychlostní trať s odbočkou na Pardubice nám zasaženým touto stavbou nic nepřinese, pro nás nemá význam, smysl!

Pokud jde o ekonomiku, tak až jen vlastní provoz VRT ukáže, jaká je efektivnost, tj. účelnost a účinnost stavby. Praxe ze zahraničního provozu VRT ukazuje, že propočty na papíru jsou jedna věc, skutečnost však může být zcela jiná. Uvažované ekonomické efekty se někde nedostavily...

Píšete, že od nás starostů jste nezaznamenal jakoukoli aktivitu, která by se snažila najít řešení, která by přispěla k nalezení vhodného a funkčního kompromisu. Hledali jsme, pátrali jsme po jiném vhodnějším vedení trasy VRT. Bohužel, na rozdíl například od Francie, přes jejíž území vede VRT, žijeme v regionu s mnohem hustějším osídlením. Při návštěvě Francie jsme tiše záviděli, že se většinou jednoduše a elegantně našlo vedení trasy VRT, která nezasažovala blízko k městské nebo vesnické zástavbě. My jsme však na území státu s mnohem menší rozlohou, ale hustější zástavbou! To se pak těžko hledá vhodná trasa a funkční kompromis, jak píšete.

Vidím to tak, že vhodný a funkční kompromis pro nás není. Po vyjádření jednoho starosty francouzské obce, v jehož blízkosti projíždí vysokorychlostní vlak, jsme se nabyli přesvědčení, že když stát uzná za vhodné, udělá vše pro to, včetně legislativy, aby jeho záměr vyšel. Pak nám po vzoru Francouzů nezbyde nic jiného, než vyjednávat o kompenzacích územních, finančních, stavebních. Museli bychom se státem tvrdě vyjednávat a požadovat taková řešení, jako je zahloubení VRT pod terén, výstavba protihlukových stěn, která nám sníží všechny negativní dopady. Avšak rozčleněnou krajinu a venkovský klid už nám ani chatařům z města nikdo nikdy nevrátí.”

Poznámka: Na můj email reagoval Ing. Milan Tyller z Volče, který občanovi Pardubic dále detailně vysvětlil předložené možnosti trasování a další důvody nesouhlasu nás starostů se stavbou VRT, jejichž obcí by se výstavba VRT mohla dotknout.

Jana Exnerová

Kurz první pomoci

Zachránit lidský život nebo jen pomoci s jeho záchranou tím, že budu vědět, co mám udělat, je jistě potřebná věc. Naše obec dostala nabídku od firmy poskytující kurzy první pomoci pro laickou veřejnost.

Paní starostka oblesla občany s dotazem, zda by o kurz byl zájem, a protože se našla skupinka občanů, kteří se chtěli zúčastnit, kurz se u nás konal po dvě soboty v měsíci, a to 22. 2. a 22. 3. 2025 v sále místního hostince.

Sešlo se nás asi kolem 30 osob a školili nás dva profesionální instruktoři první pomoci, záchranář a dispečerka záchranné služby z Hradce Králové. Náš kurz se nazýval „Laická neodkladná resuscitace a první pomoc“.

Postupně jsme dostali informace, jak vůbec funguje systém záchranné služby, jak přivolat první pomoc te-

lefonicky, jak správně hovořit s operátorem. Viděli a slyšeli jsme i ukázky z praxe, z reálných záchranných akcí.

Došlo samozřejmě i na praktické dovednosti a my jsme si postupně na figurínách miminka i dospělého člověka mohli vyzkoušet např. masáž srdce, zprůchodnění dýchacích cest Heimlichovým chvatem, zastavení krvácení a mnoho dalšího.

Zajímavá byla i ukázka přístroje AED – automatického externího defibrilátoru. Jedná se o zařízení, které je dnes již umísťováno i na veřejných místech, kde je větší koncentrace lidí (stadiony, kulturní zaříze-

ní, nákupní centra apod.). Může být ale samozřejmě pořízen i v obci či městě. Bývá umístěn na veřejném místě, je zakódován a chráněn proti zneužití. Postup použití pro laika je velice jednoduchý, je popsán na samotném přístroji, popřípadě lze využít i instrukce operátora záchranné služby. Použití tohoto přístroje v případě potřeby velice zvyšuje procento úspěšnosti záchrany lidského života.

Jsem ráda, že jsem se mohla s ostatními občany kurzu zúčastnit. Nikdy nevíme, kdy se nám nabyté vědomosti a praktické dovednosti mohou hodit. Navíc instruktoři záchranné služby byli velice milí, jejich vyprávění a instruktáž byla opravdu zajímavá. A přestože se řešily věci, které nebyly úplně veselé, byla to dvě smysluplně strávená, příjemná sobotní odpoledne. Děkuje. – jp ■

Karnevalové řádění

Karneval je jedna z těch akcí, na které se děti opravdu vyřádí, kde zažijí spoustu legrace, jak s kamarády, tak s rodiči. Téměř po celou dobu se mohou hýbat. Ať už v rámci her nebo při tanci. Mohou se převléci za cokoliv, protože fantazii se meze nekladou a co si budeme povídat, dětská fantazie nemá hranice. A to může pomoci třeba i těm stydlivějším dětem. Schovat se za nějakou masku. A když za to dostanou nějakou sladkost, radost se násobí. Přesně tak probíhá pravidelný karneval, letos s datem 8. 3. 2025. Byla to akce náročná pro dospělé, kteří celou akci připravovali a hlavně byli celé odpoledne s dětmi „na place“. Radost u srdce a úsměv na tváři jim však vykouzlily spokojené dětské dušičky. Děti se účastnily mnoha her a soutěží. Přehlídka masek, bublinková show, podlézání lana, hledání botiček s táťínky, cvičení na hudbu, hra na mumie, židličkovaná, nejlepší maska, fotografování a mnoho dalších. Nakonec odcházejí děti dostatečně unavené, s hlavou plnou zážitků a vjemů a s pusou plnou nekonečného štěbetání.

– nč ■

Na zdraví všem ženám

Náš ženy čekal v sobotu 15. března svátek MDŽ. Už v pátek se žehlí v hospodě ubrusy a zdobí légou, petrklíči a barevnými vonnými svíčkami. Je zvyklostí, že každá žena přinese táč slaných nebo sladkých pochoutek a starostka zase zaplatí z pokladny obce nejen přípitky, ale i nějakou sklenku prosecca nebo vína. Vizážistka Andy provedla ženy kurzem péče o pleť a ukázkou líčení na Romaně Sirůčkové. Viděly jsme, jak Romana před našima očima rozkvetla a rozzářila se. Do našich Vyšehněvic dorazila část Jazz Band orchestru z pardubické základní umělecké školy, který řídil pan Pavel Merta ze sousední Rohovládovy Bělé. Asi 13 hráčů převážně na saxofony, ale i klávesy, kytary či bicí, začali úvodní písní od legendárních Beatles. Většina skladeb byla doprovázena zpěvem naší Mar-

tiny Panchártkové, která s Jazz Bandem často vystupuje. Ta je v podstatě, díky svému talentu, schopna zazpívat cokoli. Během hodinové hudební produkce jsme se příjemně naladily, došlo i na tanec, takže následující zábava pokračovala ve veselém duchu. Přestože by se do hospody vešlo mnohem více žen, než kolik jich ve skutečnosti přišlo, i tak se ale poštěstilo mít zastoupení všech věkových kategorií z naší vesnice. A to se cení! – je ■

Vynášení Morany

Vrby se nám zelenají. Špendlíky sněhově bíle kvetou a omamně voní. K zástupu jarních květin se přidávají ladoňky, orseje a plicníky. Kopřivy jsou tak akorát ke sběru. V lese možno potkat mravence a různý další drobný hmyz. Na našem dvorečku možno slyšet tenké hlásky prvních letošních mláďat. V sadě na stromech se budí sýkorky a ze zimovišť se vrací čápi, droz-

di, špačci. Sem tam je vidět i dravce motáka pochopa. Jaro zimu vyprovází.

I my jsme zimu vyprovodili. Zvesela a společně. A stalo se tak v neděli 30. března. Morana, Morena, Mořena, Mařena, Smrtholka, smrt. Symbol zimy, dlouhých nocí a všeho, co lidem škodí. Ze sena, slámy a klacků vyrobená, prázdnými ulitami nazdobená, písněmi a barevnými

mávátky vyprovozená, ohněm vzplanutá a vodou odnesená. Přidali jsme jí všechny naše starosti a strasti a dovolili si je pustit pryč. Namísto toho jsme si na dvoreček od rybníka

přinesli líto-lítečko. Nový život, naději, energii, jaro. Děkujeme za krásný společný čas na jarní slavnosti! Vesno, vítěj!

– nč ■

Vyšehněvický kalendář 2026

Vyzýváme občany, aby, stejně jako loni, zasílali fotografie z naší obce, z obecních akcí, ze svých zahrad, neotřelé pohledy na naši obec ze všech ročních období.

Z uvedených fotografií bude opět vytvořen stolní kalendář, který bude zdarma před vánočními svátky roznesen občanům obce. Fotografie v dobré kvalitě zasílejte na mail janapetrzilkova@seznam.cz. V případě většího rozsahu přes Úschovnu nebo na flash nejpozději do 30. 11. 2025. Děkujeme!

VÝZVA

Čarodějnická jízda v BMV

Naprostu spontánně. Při oslavě MDŽ jsme vzpomínaly na vystoupení naší skupiny HAKA. A tak vznikl nápad zopakovat si čarodějnice – ne však taneční vystoupení, ale diskotékové pro děti. A začaly intenzivní přípravy. Oslovily jsme Tomáše Markse, který byl doslova studnicí rad a nápadů. Společně s Ivou Tyllerovou připravili hudbu, vybrali písničky a Iva se chopila režie celého večera.

A nastal den „D“. Náš sponzor Jirka Kubát s Martinou Panchártkovou nás profesionálně nalíčili kosmetikou Oriflame. Na řadu přišly kostýmy a košťata. Před OÚ na nás čekalo speciální vozidlo – elektromobil zn. BMV (tj. baba mobil Vyšehňovice), které nám dle našich (místy šílených) nápadů připravil Pepa Exner.

A tak jsme vyrazily – za hurónského zpěvu, který údajně slyšely kole-

Jak vzniklo vystoupení čarodějnic na letošním pálení ohňů na Kozinci?

gyně čarodějnice až na „Kušce“. :-) Pod Kozincem se k nám přidali naši bodyguardi a ostatní už znáte... A závěr?

Při odjezdu nás děti nadšeně doprovázely až k silnici. To mluví za vše!

Naší odměnou pak byla „spanilá jízda“ naším BMV po obci.

Tímto chci všem zúčastněným poděkovat za jejich zájem, čas a hlavně chuť udělat něco pro druhé.

DÍKY MOC!

– ek ■

První červnová sobota patřila již pošesté hasičskému sportu, a to k příležitosti uctění památky mého bratra Péti Kolmana.

Počasí nám tento rok až tolik nepřálo a deštík nás provázel skoro celým odpolednem, nicméně nám sportovcům hasičům a snad ani divákům to větší problémy nedělalo, program běžel hladce a na start se jako první připravil náš dětský „A“ tým, který ve srovnání s konkurencí z Malých Výklek bral nakonec po dvou pokusech čtvrté místo, osudná se jim stala chyba na koši, kterou již nešlo dohnat, holt někdy

se nevyplácí usnout na vavřínech, ale ponaučení si z toho vzali pořádné. Náš druhý tým „B“ si vedl o poznání lépe a jejich konstantní časy jim nakonec vynesly místo druhé za konkurenčními Malými Výkleky, které opanovali také příčku bronzovou.

Dospělý tým letos moc parády divákům nepředvedl, po prvním pokusu to ještě tak tragicky nevypadalo a chtěli jsme v druhém kole zabojoval a zkusit se posunout pořadím vzhůru, nicméně chyby na sání ve výsledku znamenaly v součtu časů poslední osmé místo v kategorii mužů, a tak nám letošní memoriál pořádně zhořkl. I letos zůstal putovní pohár našim velkým kamarádům z Malých Výklek, kteří obhájili vítězství z minulého roku a na pomyslné bedně je doplnil tým Voleč „A“ za druhé a Voleč „D“ za místo třetí. V kategorii žen zvítězily holky z Újezda a v osmičkách si spravili chuť kluci z Volče, kteří za sebou nechali jak Žárovice, tak i Výkleky.

I přes horší počasí a oslavy v Přelovicích byla účast důstojná a z mého pohledu myslím, že i přes naše fiasco v útocích jsme si memoriál užili a bavili se do večerních hodin.

Abych to shrnul, v letošním roce se nám podařilo ve spolupráci s obecním úřadem pořídit novou sportovní stříkačku a doplnit tým o nové i staronové tváře, v září jsme se ve velké konkurenci ve Volči dokázali umístit na bedně a víme, že posun vpřed nastane. Dětský kroužek nám dělá radost a děti fungují skvěle, do příštího roku pro ně chci domluvit více závodů s větší konkurencí, ať se můžeme společně těšit na aktivně strávený čas i nějakou tu srandu.

Na závěr chci jménem našeho SDH všem, kteří se podíleli, poděkovat za organizaci a bezproblémový chod akce a obecnímu úřadu za podporu, která, doufám, bude v podobném duchu pokračovat i nadále. Sportu zdar, hasičině zvláště a těšíme se na setkání s vámi na hasičské plesové zábavě, která nás čeká 21. února 2026.

– mk ■

Martina Panchártková: Cesta k hrnku

Hrnčířina je moje radost, relax i arteterapie.

Hrnčířina je velmi složitý obor. O tom se přesvědčuji opravdu každý den ve své dílně. Je náročná z hlediska technologického i řemeslného. Zároveň je to ale moje arteterapie, relax a obrovská „osobní radůstka“. Cesta k vysněnému, vlastnoručně vytočenému hrnčířku začala v roce 2017 v ateliéru u sochaře a keramika Marka Diase v Besednici. Tehdy jsme měli k dispozici kopací hrnčířské kruhy a práce na nich byla velmi náročná. Po kurzu jsem odjela s přesvědčením, že to není úplně pro mě. Vidět hrnčíře, jak vytočí velký džbán za deset minut, je úžasné. Zdá se to jednoduché, ale opak je pravdou. Bylo mi jasné, že k mému malému hrnčířku bude potřeba hodně píle a trpělivosti.

Na nějaký čas jsem kruh vypustila z hlavy, věnovala se ruční grafice a moje náplň práce byla soustředěna v umělecké škole. O pár let později, na mateřské dovolené, jsem měla pocit, že mi něco chybí. Děti jsou fajn, ale postrádala jsem radost z tvorby a z učení se něčeho nového. Řekla jsem si, že tu hrnčířinu pokojím – a hned zotra. Hrněk bude! A nejen hrnek, ale i džbán za deset minut!

V září roku 2024 jsem nastoupila na rekvalifikační kurz – Hrnčíř keramiky, do Kohoutova. Hrnků najednou bylo hodně. A džbán? Ten sice nebyl hotov za deset minut, ale byl. Udělat si rekvalifikaci na hrnčíře bylo pro mě jedno z nejlepších rozhodnutí v mém životě a jsem ráda, že jsem do toho šla ještě během rodičovské dovolené. Tři měsíce intenzivního kurzu každý druhý týden v kombinaci

s pracovními povinnostmi by byly náročné. Jsem velmi ráda za velkou podporu mého partnera a celé rodiny.

Zkušenosti a dovednosti z Kohoutova nyní předávám na výtvarném oboru v ZUŠ Pardubice-Polabiny a v ZUŠ Přelouč, kde jsem otevřela pod mým vedením nový keramický obor. Ve Vyšehněvicích první workshopy proběhly začátkem června. Chci zúčastněným ukázat, že i přesto, že je keramika velice složitý obor, je to krásné řemeslo a mé workshopy zvládne každý – bez předchozích zkušeností.

Právě proto jsem se rozhodla vybudovat doma svůj vlastní ateliér s mojí autorskou keramikou. Chci zde vést také výtvarné kurzy. Bude to příjemné místo, kde se budeme scházet, povídat si a s radostí tvořit. Keramika je kouzelná, léčí lidskou duši. Je to dialog mezi rukou a hlínou, ve kterém každý dotek vypráví svůj příběh. – mp ■

Tvorba je terapií na všechno

Lásku k ručním pracím v ní probudila maminka.

Už od malička Martina neustále něco tvořila – z korálků, papíru i přírodních materiálů. Lásku k ručním pracím a řemeslu v ní probudila maminka, která svým dětem šila kostýmy na karnevaly a často s Martinou něco vyráběla.

Když se Martina rozhodla, kam po základní škole zamíří, bylo jí jasné, že její cesta povede uměleckým směrem. Nastoupila na Střední uměleckou školu v Liberci na obor propagační výtvarnictví. Právě tam si osvojila mnoho výtvarných technik, zejména těch klasických, a objevila svou vášeň pro ruční grafiku.

Na Univerzitě v Hradci Králové vystudovala multimediální grafiku a poté v Olomouci dokončila magisterské studium pedagogiky zaměřené na výuku výtvarné výchovy na základních uměleckých školách. Práce s dětmi ji naplňuje, a proto se rozhodla své zkušenosti a tvůrčí energii předávat dál.

Dnes vede keramický a výtvarný obor na Základních uměleckých školách v Pardubicích a v Přelouči.

Martina se kromě výtvarného umění věnuje také hudbě.

Je zpěvačkou rockové kapely Wait, se kterou vystupovala mimo jiné na festivalu Masters of Rock ve Vizovicích či v pořadu Dobré ráno na ČT2. Zároveň zpívá v Jazz Bandu Jindřicha Pavlíka, kde ji bylo možné slyšet například letos na MDŽ ve Vyšehněvicích. Aktivně působí i v Divadle na Valníku a s úsměvem dodává:

„Ještě mi chybí tanec a projdu všemi obory, které nabízí naše ZUŠka – ale to třeba až někdy příště.“

V poslední době se Martina intenzivně věnuje keramice. Vede výtvarné kurzy a tvoří převážně užitnou keramiku s autorskými potisky, kterou i prodává.

Martina o své tvorbě

„Ve své tvorbě se věnuji převážně keramice, grafickému designu, focení, ilustraci a také šiji – často kostýmy či loutky. Velkou zálibu mám v ruční grafice, především v linorytu. Tato technika mě nesmírně baví, ráda ji posouvám dál, experimentuji s materiály a hledám nové možnosti tisku.“

Mám ráda přírodní materiály – někdy vytvořím objekt z přírodnin, jindy kostým z odpadních materiálů. Ve své

tvorbě často zpracovávám téma osobní identity, vzpomínek z dětství a inspiroji se dílem Františka Skály, který je mým velkým oblíbencem.

Děti vnímají výtvarnou činnost jako hru, která je naplňuje radostí – bez ohledu na to, jak jejich výtvar vyjde. Postupem času ale býváme sami k sobě kritičtější a tu schopnost radosti z tvorby ztrácíme. Mnoho lidí se právě tehdy od tvorby odvrátí kvůli svému kritickému „já“.

Neměli bychom se bát vrátit se do dětství, probudit v sobě to malé dítě, odložit starosti a znovu si užít tu hru, která nás dělala tehdy tak šťastnými. Tvorba je opravdu terapií na všechno.“

– nč ■

WORKSHOP KERAMIKY

HOSTINEC VE VYŠEHŇEVICÍCH

MALOVANÁ KERAMIKA
15. 11. 2025
OD 14 - 16 HODIN

Vhodné pro všechny věkové kategorie. K dispozici budou keramické polotovary a dekorativní materiál (obtisky, glazury, šablony, barviva). Cena se odvíjí podle zvoleného polotovaru.

Cena: od 300 - 1000 Kč/ks

Rezervaci, výběr workshopu a času, prosím, potvrďte u lektorky
Martiny Panchártkové na tel: 607 145 483.

V ceně je veškerý materiál (keramická hlína, nástroje, glazury a výpal).
Co s sebou? Pracovní oblečení, malé občerstvení bude zajištěno.
Nebojte se tvořit, workshopy jsou vhodné i pro úplně začátečníky!

Těšíme se!

Sousedské posezení

Když prase voní, koláčky mizí a voda teče proudem

Letos se naše tradiční Sousedské posezení uskutečnilo 28. června 2025 a opět se potvrdilo, že když se sejde správná parta lidí, není potřeba žádný festival ani celebrity. Stačí gril, pár stanů, koláče a dobrá nálada. Hned ráno se pustili do práce naši neohrožení stavitelé. Chlapi postavili stany, aby návštěvníky neupražilo slunce. A taky aby měli kam schovat pivo, až začne pršet. A pak už to šlo ráz na ráz. Viktor zapálil gril a postaral se o hlavní hvězdu dne – celé prase, které se otáčelo nad ohněm a lákalo vůni už z dálky. Kdo přišel pozdě, riskoval, že zbyde jen kůžička... nebo ani ta ne. Pomy-

slnou sladkou třešničku na dortu zařídila Dáša Krejčová, která napekla čtyři druhy koláčků, všechny samozřejmě „nejlepší“. Rozhodnout, který z nich byl opravdu top, se nikomu nepodařilo. Soutěž o nejlepší koláček skončila remízou a plnými břichy. Děti letos nezůstaly pozadu. Firma VaK Pardubice, a.s. přivezla mlžnou bránu, která se v horku proměnila v nejžádanější atrakci dne. Kromě propagace pitné vody si navíc připravila vědomostní soutěže o vodě, kde každá skupinka dostala tablet – protože i u vody se dnes soutěží digitálně. Za odměnu čekaly drobné dárky, a i když šlo hlavně o radost, někdo si domů odnesl víc, než čekal, třeba mokré tričko a velký úsměv. Švejk nezklamal a opět půjčil skákací hrad, takže dětské nadšení neznalo mezí – a i pár do-

spělých si prý „náhodou“ zkusilo, jestli se to nerozbije“. O překvapení se postaral i mladý, teprve patnáctiletý kouzelník z Čepí, který se mezi námi objevil s kloboukem, tajemným kufříkem plným triků a odvahou. Kdo ví, třeba za pár let bude vystupovat na velkých pódii – a my budeme moci říkat: „My ho známe z našeho posezení!“ Celé odpoledne se neslo v duchu smíchu, přátelství a sousedské pohody. Je krásné vidět, že se lidé z jedné obce dokážou sejít, popovídat si, zavzpomínat a zasmát se. Bez stresu a spěchu. A jak se říká: kdo byl, ví. Kdo nebyl, příště musí přijít! Protože sousedské posezení se opakuje každý rok. A kdo ví, co nebo koho příště ugrilujeme! – nč ■

Sezóna plná úspěchů

Mladí hasiči

Letošní sezónu jsme zahájili v červnu šestým ročníkem Memoriálu, kde jsme s týmem mladých hasičů obsadili druhé a čtvrté místo. Malé Výkleky si odvezly první a třetí. Pro nás, vedoucí kroužku mladých hasičů, to byla velká škola, protože jsme úplně zavčas nenavnímali, že došlo ke změně hry, kdy už nejde jen o to, dokázat, že to umíme, ale už najednou šlo o to soutěž vyhrát.

šlo to, dopadlo to pro nás skvěle a byla nádhera se na to dívat. Naš tým Vyšehňovice A vyhrál zlato a tým Vyšehňovice B získal stříbro.

O pohár SDH Voleč

Na začátku září se konala tradiční soutěž „O pohár SDH Voleč“. Na tuto akci jsme dorazili jen my dospělí s tím, že jsme přijeli dobře připravení a také jsme s sebou měli naši novou sportovní stříkačku.

Altány na Kozinci

Obecní úřad nás požádal, jestli bychom na Kozinci pomohli se stavbou dvou dřevěných altánů, které mají sloužit jako zázemí pro venkovní akce. Nyní už jsou sestavené konstrukce těchto staveb a zbývá podbití palubkami, fólie a střešní krytina.

Na závěr

Na konci září proběhl poslední trénink mladých hasičů, po kterém si děti opekly buřty na ohni a volně jsme přešli k akci „Rozloučení s létem“. Počasí nám přálo a děti i dospělí si to naplno užili.

Děkuji všem, kdo se jakkoliv zapojil do aktivit spojených s týmem mladých hasičů, velkých hasičů a do výpomoci při altánech. Společně pomáháme posouvat obec Vyšehňovice, aby věci šly rychleji, jednodušeji, lépe a v přátelské atmosféře.

– Iv ■

A soupeř si odvezl zlatou medaili z domácího turnaje. Během letních tréninků jsme pracovali na tom, abychom při další příležitosti měli lepší výsledek. Zjistili jsme, že jsme doteď dělali spoustu zbytečných chyb. Proto jsme se zaměřili na techniku, na strategii, na správné obsazení klíčových pozic, na týmovou spolupráci a na to, aby děti byly více samostatné a víc si přebíraly zodpovědnost za to, že vše bude před startem více než dobře připravené. Příležitost přišla na konci srpna, kdy jsme měli možnost změřit síly opět se dvěma týmy soupeře v Malých Výklekách. Postavili jsme jeden tým A z větších dětí a v týmu B byly i ty nejmladší. Ještě než jsme šli ve Výklekách na řadu, už jsme s klukama vypožadovali, že máme šanci uspět. A vy-

5. Dětský závod CYKLOKOZINEC

Opět po roce se poslední prázdninovou nedělí změnil plac na Kozinci v závodní kolbiště u příležitosti konání již 5. ročníku sportovního podniku Cyklokozinec.

Přípravy zázemí byly zahájeny už den dopředu, musela se otestovat nová elektropřípojka. Nebude už potřeba natahovat „kilometr“ kabelů před každou akcí. Brzy po snídani se začali scházet a sjíždět první účastníci závodů spolu s rodinnými příslušníky a kamarády. Počet letošních přihlášek se zastavil na čísle 91 dětských závodníků. Naprostá většina z přihlášených se hodlala účastnit závodů na kole i v běhu, a tak byla pro letošek skoro vyčerpána kapacita přihlášek, tedy 78 bikerů a bikerek a 70 běžících.

Před začátkem programu proběhla gratulace oslavenci, našemu Švejtkovi. Ještě nezbytná tradiční hromadná prohlídka trati a pak už se rozjely jízdy podle jednotlivých věkových kategorií, jako první sprint odrážedel. Následně už se řadili větší a větší závodníci na start závodního okruhu. Letos děti nastavily snad ještě větší než maximální nasazení, což se projevilo jednak více pády než obvykle, a také téměř schvácením předjezdce. Holt je znát, že mnozí nejsou na závodech poprvé a snad i trénují...

Po odjetí 10 rozjížděk cyklokategorií se konalo zpestřené akce v podobě vloženého retrozávodu dospělých. Podmínkou účasti bylo kolo starší než je věk mnoha zúčastněných. Závodníci tedy vymetli půdy a garáže u prarodičů a na startu se objevily skvosty dob minulých. Závodníci si na vlastní nebezpečí odhlasovali delší a obtížnější variantu okruhu. A na závěr test šikovnosti při vyzvednutí kelímku s nápojem, skoro jak v depu Tour de France. Samozřejmě se toto neobešlo bez drobných kolizí, naštěstí bez úrazu, ale se spoustou smíchu. Děti si mezitím odpočaly, občerstvily, některé vyléčily šrámy z pádů. A mohly se postavit na start běžeckých závodů. Opět od nejmenších sprinterů po vytrvalce, celkem v 6 kategoriích.

Kromě předání medailí každému účastníkovi proběhlo slavnostní předání pohárů a věcných cen na stupních vítězů, včetně improvizovaného vyhlášení vítězů v kategorii smíšených družstev, tedy Diany a Švejka, jezdců na dvojkole s originálním řešením pohonu. Tak ještě závěrečné poděkování všem, kteří pomohli s organizací, zajištěním cen a vůbec s jakoukoliv pomocí, bez nichž by nebyl možný báječný průběh akce, v neposlední řadě také Pájovi Cejnarovi za opět skvělé moderování a hecování fanoušků. A můžeme se těšit na příští ročník.

– tp ■

Nové altány na Kozinci

Náš Kozinec několikrát do roka využíváme k různým kulturně sportovním akcím, ať už to jsou Čarodějnice, divadlo nebo Cyklokozinec.

Obec proto využila možnost dotace 150 tis. Kč od Pardubického kraje, a za ty peníze pořídila dva dřevěné altány ke kulturním a společenským akcím.

Altány budou stát celkem cca 240 tis. Kč, nyní jsou ve fázi rozestavěnosti. Na Kozinci je již umístěna dřevěná konstrukce s rozměrem 4x4 m s jehlanovou střechou. Střecha bude z hladké plechové krytiny a bude dokončena na jaře. Stavbu altánů řídil místostarosta obce Libor Tůma ve spolupráci s místními hasiči.

– jp ■

Jak se hraje derniéra?

Je to vlastně velmi jednoduché. Každá divadelní hra má svůj začátek – první uvedení neboli premiéru, a konec – poslední uvedení – neboli derniéru.

Mezitím se odehraje mnoho repríz. Celé představení se v čase vyvíjí, herci nabývají jistoty, jejich herecký projev je pevně ukotvený. Dokonce si sem tam dovolí nějaké ty vtípky navíc pro pobavení hereckého kolegy či diváka. Samot-

né hraní vás najednou strašně baví. Jenže. Nastává konec divadelní sezóny a vy víte, že tentokrát se musíte rozloučit i se svým oblíbeným kusem. A to navždy.

Pro naši derniéru jsme vybrali takzvaný „dvoják“. Zahrajeme pohádku dva dny po sobě. První den na oživení a druhý den opravdová derniéra. V sobotu 13. 9. si naše divadlo pozvala obec Sopřeč, abychom účinkovali v rámci dětského dne. Sami jsme byli překvapeni tím, jak se nám dobře hrálo. Publikum bylo skvělé, děti se nechaly vtáhnout do hry a výborně reagovaly. Některé se dokonce odhodlaly samy posouvat děj pohádky. A právě díky takové spolupráci si herci mohli lehce dovolit improvizovat a vymýšlet vtipné situace. Celá akce nás velmi zahřála u srdce.

Derniéru našeho milovaného představení Pipi Dlouhá Punčocha jsme po dvou letech hraní naplánovali na termín 14. 9. v obci Plch. Člověk míní, život mění! Toto přísloví je variace na starší židovské přísloví „Člověk míní a Pán Bůh mění“, které naznačuje, že nad veškerými lidskými plány existuje vyšší moc, nebo zkrátka že i přes snahu o plánování jsou často nečekané události tím, co nakonec utváří náš osud. Vyšší mocí se v našem případě stalo počasí. Holt dešti, zima a nemoci neporučíš. Vyšší moc tedy rozhodla za nás a toto představení jsme kvůli počasí a nachlazení několika z nás nemohli odehrát. Snažili jsme se najít náhradní řešení přeložením termínu, ale počasí si s námi znovu zahrávalo a ani napodruhé jsme neměli šanci definitivně uzavřít tuto kapitolu.

A tak jsme poslali do světa náš poslední vzkaz od Pipi:

„Páni, nějak se mi od vás nechce! Zůstanu tu s vámi navěky. A náš život bude jedna velká hra, obeplujeme spolu celý svět kolem dokola a nikdy nevyrostem a nebudeme dospělí. Rozhodně máme naději!!!“

Díky všem, kteří se na tomto projektu podíleli. Stálo to za to! Byli jste skvělí!
— nč ■

Nohejbalové klání

Po roce jsme se 13. září sešli na tradičním nohejbalovém turnaji naší obce.

Sjelo se celkem 9 družstev nejen z Vyšehněvic, ale i blízkého okolí. Barvy obce hájily 2 týmy, tým Michala Krejči a tým Zdeňka Semelky. Největší zastoupení měla obec

Voleč. Z tamní obce dorazilo celkem 5 družstev.

Do bojů o finále se ze dvou skupin propočovala 4 družstva. Konečné pořadí určil vyřazovací pavouk, ze kterého vítězně vyšel tým naší obce Zdeňka Semelky s názvem Synové výčepu.

Na druhém místě se umístil tým UVP z Újezdu u Přelouče a třetí skončilo družstvo Michala Krejči. Počasí nám opět vyšlo, nálada byla veselá a atmosféra přátelská.

Těšíme se na další ročník. — rm ■

Králičí sportování

V sobotu 25. 10. se již podruhé na fotbalovém hřišti ve Vyšehněvicích sešlo okolo stovky ušatých závodníků i s jejich páníčky, aby se utkali ve sportovní disciplíně zvané králičí hop. V králičím hopu je králík veden na postroji a vodítku člověkem přes překážky, které překonává. Dělí se na několik disciplín: rovinné dráhy, kdy jsou překážky rovně za sebou, a parkury, které nejvíce připomínají koňský parkur. Zároveň mají tyto disciplíny více kategorií podle obtížnosti a závodí se i ve skoku do dálky a do výšky. I za nepříznivého podzimního počasí jsme mohli celý den vidět spoustu ušatých svěřenců s lehkostí a radostí překonávat dráhu s rozmanitými překážkami s různou náročností a velikostí. Králíci se i přes déšť a vítr velmi snažili a za podpory pár místních diváků podávali velmi úctyhodné výkony. Ti nejlepší byli poté oceněni mrkvičkou a nějakou tou odměnou v podobě pamlsků, granulí či různých bylinek. Pořadatelky této akce ji hodnotí jako velmi zdařilou a rozhodně doufají, že na jaře by se za příznivějších podmínek opět mohl tento netradiční závod konat. Zároveň návštěva závodů určitě přivedla k tomuto sportu nové příznivce, nadšence a chovatele.

— ah ■

Informace o půjčování nerezových grilů od r. 2026

V průběhu let vyšehněvičtí muži vyrobili dva nerezové grily (malý a velký), které se používají na obecních akcích, případně se půjčují občanům obce nebo jejich známým. Na grilech je potřeba dělat stále nějaký servis (kolečka, jehla, nový motor atd.). Dosud bylo zvykem, že půjčování grilu bylo pro občany Vyšehněvic zdarma, pro cizí to bylo 500 Kč za velký gril a 300 Kč za malý gril. Praxe byla často taková, že si gril půjčil někdo z Vyšehněvic a ve skutečnosti ho použil na své oslavě někdo cizí. Ti, kteří se o grily starají, konstatovali, že tato situace je už neudržitelná, a proto se zavede půjčovné pro všechny, tedy i pro občany Vyšehněvic. Např. nyní je potřeba koupit nový motor a cena je cca 5–6 tis. Kč. Protože grily nejsou majetkem obce, nelze tuto částku financovat z obecních peněz. Od 1. 1. 2026 tedy dáváme na vědomost všem, kdo si budou chtít grily půjčit, že cena za velký gril bude 500 Kč a za malý gril 300 Kč/víkend nebo akci. Výjimku budou tvořit akce, které pořádá obec Vyšehněvice, v tom případě bude použití grilu zdarma. Půjčování grilů má na starosti p. Viktor Martínek.

— lp ■

Halloweenské tvoření

V neděli 26. 10. 2025 se na hřišti konala nová akce s názvem Dýňování.

Akce se konala částečně venku pod strašidelně vyzdobenou pergolou a částečně v kabinách. Horší počasí snad na žádné venkovní akci ještě nebylo. Nejenže byla zima a přišlo, ale také foukal silný vítr. Vítr jsme si přáli, chtěli jsme pouštět draky, ale foukalo tak silně, že to draky spíše trhlo a z této zábavy nebylo nic. Sešlo se asi 16 dětí a 15 dospělých. Pořadatelky akce Jana P. a Kristina K. si pro děti připravily dýně všech velikostí (některé vypěstovala KK a některé zakoupily nebo dostaly). Dýní bylo mnoho a zima velká. Přesto se poctivě dlabalo a vznikly krásné výtvořky, každá dýně byla originální. Celá akce byla doplněná také občerstvením v halloweenském duchu. Děti si samy aktivně zdobily perníčky od Ježibaby (netopýra, ducha, dýni a sovu), promazávaly linecké cukroví plesnivou a krvavou marmeládou. Dále si pekly useknuté prsty „hodných“ dětí. Všichni se mohli zahřát dýňovou polévkou nebo upíří topinkou s česnekem, červy a krví. Děti mohly pít sva-

řené „víno“ (jablečný a hruškový džus s kořením).

Na konci akce dostali všichni drobné věcné a sladké odměny. Vydílané dýně byly přeneseny a naaranžovány na trávník před místním obchodem, kde si je mohou prohlížet nejen jejich autoři, ale i ostatní občané naší obce a návštěvníci obchodu.

Děkujeme všem zúčastněným, byla to i přes nepříznivé počasí hezká akce.

— jp ■

Perníčky, které jsou hned měkké

400 g hladké mouky
140 g cukru moučka
50 g másla
2 vejce
2 lžíce dobrého tekutého medu
1 lžička jedlé sody
1 lžička perníkového koření
1 žloutek na potření po upečení
bílková poleva na ozdobení

Smíchejte všechny suché přísady v misce, přidejte ostatní ingredience a ručně zpracujte na měkké těsto. Pokud máte kuchyňského robota, prostě do něj vše nasype a nechte ho, aby práci udělal za vás. Hotové těsto je měkké a poddajné asi jako pružná plastelína. Zabalte ho do mikrotenové fólie a nechte přes noc odležet v lednici.

Troubu předehřejte na 160 stupňů Celsia a plechy na pečení vyložte pečicím papírem. V malé misce vidličkou rozmíchejte žloutek s jednou lžící vody z kohoutku. Odleželé těsto vyválejte na pomoučeném vále na tloušťku asi půl centimetru, vykrájejte tvary a dejte je na plech. Pečte 8–10 min a ihned po vytažení potřete horké kousky na horní straně rozšlehaným žloutkem, aby dostaly pěkný lesk. Nechte je vychladnout na mřížce a teprve pak zdobte bílkovou polevou.

■ Kalendárium je poškozeno

■ Poškozené sloupy Kalendária bude nutné vyměnit

■ Instalována nová lavička na cestě

■ Úpravy kolem obchodu

■ B-

■ Hromada dřevěného odpadu před štěpkováním

■ Dřevěný odpad po seštěpkování

■ Seštěpkovaný odpad byl dále spálen a místo uklizeno

■ Kabiny. Je hotov přístřešek a zámková dlažba pod ním

Všem velké DÍKY

Dobrý večer paní Exnerová, vrátili jsme se z pobytu, na který jsme jeli díky Vám a vašim spoluobčanům. Makali jsme jak divý a výsledky se dostavovaly už druhý den. Bylo nám všem krásně a čekáme, jak terapie ještě časem dozní, co přinese. Ještě jednou posíláme všem velké DÍKY, v dubnu máme další turnus, tak se už těšíme.

S pozdravem
Blažkovi, Břehey

P.S. Lékaři po několika měsících paní Blažkové potvrdili, že díky tomuto cvičení se Maty vyhnul operaci pupeční kýly!

Vozík a autosedačka pro Martina

Ahoj, rád bych se vám představil, jmenuji se Martin a je mi 11 let. V těhotenství nenavštěvovalo nic tomu, že by bylo něco špatně. Narodil jsem se v termínu a na svět jsem přišel císařským řezem. Bohužel záhy po narození přišli první komplikace. Špatně se mi dýchalo a museli mě ihned převést z trutnovské porodnice do FN Hradec Králové. Byl jsem napojen na plicní ventilaci, navíc jsem měl infekci a dostal jsem ATB. Moje mamka mě poprvé

viděla až po 14 dnech od narození. Na oddělení JIP, kde mě čekala spousta vyšetření, jsem ležel 4 týdny bez svojí mamky. Já jsem ovšem velký bojovník a svůj boj jsem zvládl. Jakmile jsem dokázal dýchat sám bez přístrojů, přeložili mě na novorozenecké oddělení, kde jsem ležel další 4 týdny, konečně už s mamkou na pokoji. Po dvou měsících od narození jsme konečně mohli vyrazit domů. Bohužel diagnóza zněla: DMO – dětská mozková obrna – spastická diparesa (svalové napětí) – nevědomí.

Odmala jsem cvičil Vojtovu metodu a jezdil do lázní. Mamka se o mě stará ve dne v noci, musí mě oblékat, obstarat veškerou hygienu, přesouvat na vozík a vlastně všechno... Bydlím pouze s maminkou a mladší sestrou Anetkou. Navštěvuji školu Prointepo v Hradci Králové, kde jsem moc spokojený. Mám tam svého asistenta a spoustu kamarádů. Ve škole máme i fyzioterapie, ergoterapie, na které chodím.

Mám také vertikalizační stojan, ve kterém stojím. Jsem na invalidním vozíku a jsem nevidomý. Moc rád jezdím na víkendové pobyty s kamarády v létě na tábor, kde mám také svého asistenta. Budu moc rád, když mi finančně pomůžete a usnadníte mi to trošku. A na co budou peníze využité? Potřeboval bych nový invalidní vozík a novou autosedačku do auta, za což bych byl moc vděčný...

Děkuji, Martínek

Vzpomínky zůstávají

Milí sousedé, chtěla bych vám touto cestou z celého srdce poděkovat za podporu, které se mi od vás po smrti manžela Jindřicha dostalo. Paní starostce i zastupitelům za finanční dar, stejně tak Kristýně Balšay za zorganizování, dle ohlasů, úžasné akce, jejíž výtěžek nám předala. Za ten patřící díky vám všem.

Jsem ale vděčná a velmi si cením každého, kdo se u nás zastavil, prohodil pár slov nebo si se mnou poplákal a nebál se vzpomínat. Naše cesta do Vyšehněvic byla klikatá a nebýt Švejka, kdo ví, kde bychom skončili.

Tady jsme si postavili náš vysněný domeček a nadšeně se lopotili na zahradě. Tady našly domov všechny naše tři děti a dokonce i pes. Tady jsme chtěli společně zestárnout.

I když je teď má cesta jiná, než jsem si vysnila, zůstávají vzpomínky, které mi nikdo nevezme. A spolu s nimi i vědomí, že kolem mě jsou lidé, kteří se nebojí být nablízku – v tichu, ve slovech i ve vzpomínkách. Děkuji všem, kdo při mně stáli a dodnes stojí. Vaší podpory si nesmírně vážím a nikdy na ni nezapomenu.

S úctou a vděčností Lucka Srbová

Nový zákon o pyrotechnice

Víte že...

Od 1. prosince 2025 začíná platit nový zákon o pyrotechnice. Najdete ho pod číslem 344/2025 Sb. Co to pro nás znamená? Především v tom pozitivním slova smyslu může znamenat hodně. Víme, že nejen oslavy konce a příchodu nového roku jsou spojeny s hojným používáním pyrotechniky. Společnost je odjakživa rozdělena na dvě skupiny. První, která hojně využívá této „zábavy“ a druhá, která s ní nesouhlasí. Respektováním nového zákona máme možnost změnit svůj přístup k vnímání okolí a brát ohled na ty, kteří nemají možnost se vůči používání pyrotechniky bránit. O koho jde? Jsou to především senzitivní jedinci nebo tělesně nemohoucí lidé. Senioři, lidé se zdravotním postižením, nemocní, děti. Další velká kategorie jsou zvířata. A nejen ta, která chováme doma nebo na svých hospodář-

stvích, ale i zvířata ve volné přírodě. A přesně to se uvádí v zákoně. Konkrétně se zakazuje používat pyrotechniku do 250 m od těchto staveb a objektů, citují:

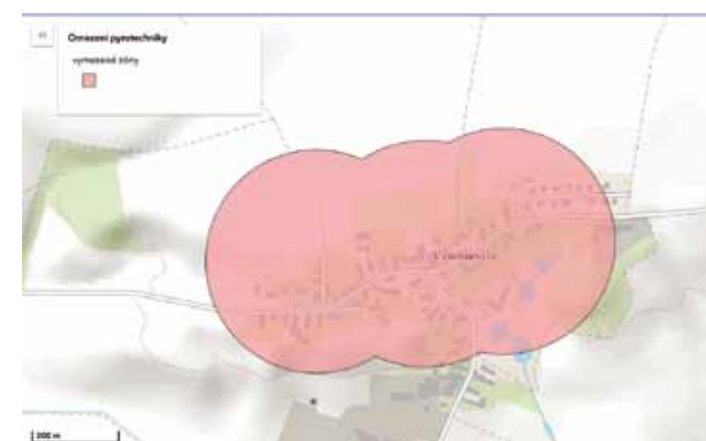
c) objektu evidovaného v evidenci hospodářství podle objektů určených k chovu evidovaných zvířat vedené podle zákona o zemědělství.

A dokonce se v zákoně píše, že obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit zákaz zacházení s pyrotechnickými výrobky, pokud jde o jejich odpalování, a dále jejich užívání k provádění ohňostrojních prací nebo ohňostrojů na celém území obce, nebo na dalších místech.

Koneckonců zákon ať si

každý přečte sám. Důležité je, zda se mezi lidmi nevytratila ohleduplnost a respekt k vyhlášce. Záleží jen na nás samotných, jak se k této problematice postavíme. Na přiložené mapce, která je stažená ze stránek ministerstva zemědělství, se můžete podívat, kterých míst se tento zákon týká. Zákaz platí na růžově vyznačených plochách.

– nč ■

- a) stavby zařízení poskytujícího zdravotní lůžkovou péči, domova pro seniory, domova pro osoby se zdravotním postižením, domova se zvláštním režimem, denního stacionáře, týdenního stacionáře nebo centra denních služeb,
- b) pozemku, na němž je provozován útulek, záchranná stanice, záchranné centrum nebo zoologická zahrada, nebo

Historie našeho blízkého okolí

Osudy parašutistů operace Silver B

Jistě znáte alespoň okrajově historickou událost, kterou byl výsadek sedmi parašutistů v noci na 29. prosince 1941. Nad protektorátním územím je vysadil britský letoun Hadley-Page Halifax. Parašutisté byli rozděleni do tří skupin – Anthropoid (Jan Kubiš a Josef Gabčík) – tato skupina později úspěšně zlikvidovala zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Dále Silver A (Josef Valčík, velitel Alfréd Bartoš, radista Jiří Potůček) a Silver B (velitel rotný Jan Zemek a telegrafista četař Vladimír Škacha). Je všeobecně známo, že skupiny byly kvůli navigačnímu omylu vysazeny jinde, než bylo plánováno. Skupina Silver B byla vysazena ve 2:56, původně měla seskočit severozápadně od Žďírce, místo toho se snesla na kraj lesa poblíž vesnice Kasalický nedaleko Přelouče.

Zemek dopadl do pole asi 50 metrů od kraje vesnice, ale Škacha přistál v lese a jeho padák uvízl ve větvích. Parašutista zůstal viset asi čtyři metry nad zemí. Počkal se mu sice přehoupnout se na sousední břízu a po jejím kmeni slézt po rozepnutí padákových popruhů na zem, vrchlík padáku však svítil i ve tmě jako jasné poznávací znamení, že na místě seskočili parašutisté. Marně se snažil vylézt po hladkém kmeni, oba muži se tedy vydali pro pomoc do vesnice. Tam zaklepali na dům místního rolníka Františka Chvojky a Škacha jej požádal o pomoc s vymyšlenou legendou, že měl nedaleko nehodu na saních a potřebuje pilu a nářadí na jejich vyproštění. Chvojka se i přes nabídku finanční odměny zdráhal drahocenné náčiní půjčit

a prohlásil, že s oběma muži půjde a pomůže jim na místě. S tím parašutisté nepočítali. Nakonec se mezi sebou domluvili pohledem a rozhodli se rolníkovi otevřeně říci, co jsou za a co vlastně potřebují.

Poprvé se na ně usmálo trochu štěstí. Chvojka nezpamatoval, nezazmatkoval a nevzdal se svého záměru oběma mužům pomoci. Společnými silami pak konečně strom se zrádným padákem porazili a Chvojka souhlasil, že všechny věci ukryje u sebe ve stodole a později je až na vysílačku zničí.

Vysílačka uložená v kufru a vážící téměř 20 kilogramů se bohužel při dopadu na zem nenapravitelně poškodila, to ale parašutisté v danou chvíli nevěděli. Škacha dal Chvojce sto říšských marek a poradil mu, ať je místo ve vesnici raději utratí nebo rozmění ve městě, kde to nebu-

de tak nápadné. Pak mu přislíbil další odměnu, až se pro kufr s vysílačkou vrátí. Oba parašutisté poté zamířili do Přelouče.

Od té chvíle vyhledávali oba členové Silver B záchytné adresy a předpokládané kontakty na lidi, kteří byli ochotni jim poskytnout úkryt. Někdy měli smůlu, že daný člověk tam již nebydlel, někdy dostal strach z provokace a pomoc jim odmítl. V dalších měsících a letech pak dále střídali úkryty své i vysílačky a hledali další spojení na odboj. Ačkoli se jim nepodařilo vysílačku zprovoznit a nemohli začít plnit své zpravodajské poslání, zaslouží si obdiv za skutečnost, že přes hrůzné represe a vyvraždění téměř všech spolupracovníků Anthropoidu i Silveru A zůstávala skupina Silver B stále na svobodě a lidé v protektorátu byli stále ochotní jí pomáhat.

Vladimír Škacha zemřel v roce 1987 v Torontu a Jan Zemek zemřel v roce 1994 v Brně.

(obsah čerpán z rozsáhlého článku na www.denik.cz – Zapomenutý výsadek. Muži ze Silveru B přežili, vděku za odvahu se ale nedomáhal)

V Kasalických bylo vytvořeno vzpomínkové místo, které seskok Silver B připomíná, je zde umístěna deska s historií a také kámen s pamětní deskou. Od roku 2021 se zde každoročně pravidelně 29. prosince koná vzpomínková akce, kterou pořádá Československá obec legionářská a obec Kasalice se na ní také organizačně podílí. Akce je pro širokou veřejnost a můžete se na ni vypravit i vy třeba právě letos 29. 12. 2025.

– jp ■

Kulturní zpravodaj KIKIRIKÝ obce Vyšehněvice ■ Periodicita: občasník ■ Místo vydání: Vyšehněvice ■ IX. ročník, č. 2, listopad / 2025

Vydává: Obec Vyšehněvice, IČ: 00274615, Vyšehněvice 8 ■ e-mail: obec.vysehnevce@email.cz

■ Autoři fotografií: Jana Petržílková, Jana Exnerová, Jura Třos, archiv Žanety Blažkové, Nina Černíková, Libor Tůma, Adéla Hývlová, archiv Lucie Srbové, Tereza Jarošová ■ Autoři článků a jejich zkratky: Jana Exnerová -je, Jana Petržílková -jp, Nina Černíková -nč, Tomáš

Pazdera -tp, Martina Panchártková -mp, Lukáš Vančura -lv, Eva Kolmanová -ek, Michal Kolman -mk,

Roman Martinec -rm, Adéla Hývlová -ah, Luboš Petržílka -lp ■ Grafická úprava: Jindra Petráčková,

Grapet ■ Tisk: Tiskárna Lukáš Sobotka, Řečany nad Labem ■ ev. č. MK ČR: E22378

KIKIRIKÝ